

येशू ख्रिस्ताचे प्रकटीकरण - क्रमांक पंधरा

सातवा शिक्का आणि भविष्यसूचक सत्याचे उघड करणे

Jeff Pippenger

2023-11-13

आणि जेव्हा त्याने सातवे शिक्के उघडले, तेव्हा सुमारे अर्धा तास स्वर्गात शांतता होती. आणि मी त्या सात देवदूतांना पाहिले, जे देवासमोर उभे होते; आणि त्यांना सात कर्णे देण्यात आली. आणि दुसरा एक देवदूत आला व वेदीपाशी उभा राहिला; त्याच्याजवळ सोन्याचे धूपपात्र होते; आणि त्याला पुष्कळ धूप देण्यात आला, यासाठी की त्याने तो सर्व पवित्र जनांच्या प्रार्थनांसह त्या सुवर्णवेदीवर अर्पण करावा, जी सिंहासनासमोर होती. आणि त्या धूपाचा धूर, जो पवित्र जनांच्या प्रार्थनांसह होता, तो देवदूताच्या हातातून देवासमोर वर गेला. आणि त्या देवदूताने धूपपात्र घेतले, आणि ते वेदीच्या अग्नीने भरले, व पृथ्वीवर फेकून दिले; आणि आवाज, मेघगर्जना, वीजा आणि भूकंप झाला. प्रकटीकरण 8:1-5.

आपण त्या काळातील स्वर्गीय पवित्रस्थानातून होणाऱ्या पवित्र अग्नीच्या ओतण्याविषयी विचार करीत आहोत, ज्याच्या इतिहासकाळात संयुक्त संस्थाने पहिल्या स्वर्गातून अपवित्र अग्नी खाली आणणार आहेत. प्रकटीकरण अध्याय दहा मध्ये सात गर्जनांनी जे उच्चारले, त्याचे प्रकटीकरण कृपाकाळ संपण्याच्या अगदी आधीपर्यंत मुद्रांकित ठेवावयाचे होते. सातवे मुद्रांक उघडले जाते तेव्हा कृपाकाळ समाप्तीच्या उंबरठ्यावर आहे, असेही दर्शविलेले आहे.

आणि त्याने मला म्हटले, "या पुस्तकातील भविष्यवाणीची वचने मुद्रांकित करू नकोस; कारण वेळ समीप आहे. जो अन्यायी आहे, तो अजूनही अन्यायीच राहो; आणि जो अशुद्ध आहे, तो अजूनही अशुद्धच राहो; आणि जो नीतिमान आहे, तो अजूनही नीतिमानच राहो; आणि जो पवित्र आहे, तो अजूनही पवित्रच राहो." प्रकटीकरण २२:१०, ११.

सातवा शिक्का उघडला जातो तेव्हा सात देवदूत कर्णे वाजविण्याची तयारी करीत असतात.

आणि ज्या सात देवदूतांकडे सात कर्णे होती, त्यांनी ती फुंकण्यासाठी स्वतःला सिद्ध केले. प्रकटीकरण 8:6.

जेव्हा परीक्षाकाल समाप्त होतो, तेव्हा "कोणीही" "मंदिरात प्रवेश करू शकत नाही," कारण मनुष्यांच्या पापांसाठी ख्रिस्ताची मध्यस्थी समाप्त झालेली असते. परीक्षाकाल समाप्त झालेला असतो, आणि सात देवदूतांना देवाच्या क्रोधाच्या पात्रांचा ओतप्रोत वर्षाव करण्याची आज्ञा दिली जाते.

आणि देवाच्या गौरवामुळे व त्याच्या सामर्थ्यामुळे मंदिर धुराने भरून गेले; आणि सात देवदूतांच्या सात पीडा पूर्ण होईपर्यंत कोणालाही त्या मंदिरात प्रवेश करता आला नाही. आणि मी मंदिरातून एक मोठा आवाज सात देवदूतांना असे म्हणताना ऐकला, जा, आणि देवाच्या क्रोधाच्या वाट्या पृथ्वीवर ओता. प्रकटीकरण 15:8, 16:1.

प्रकटीकरण ग्रंथाच्या नवव्या ते अकराव्या अध्यायांमध्ये सात तुताऱ्या फुंकणारे सात देवदूत, सात शेवटच्या पीडा ओतणाऱ्या सात देवदूतांपेक्षा भिन्न आहेत, असे सूचित करणारा कोणताही दाखला नाही. उलटपक्षी, सात तुताऱ्यांनी दर्शविलेल्या न्यायनिर्णयांची भविष्यवाणीतील वैशिष्ट्ये, सोळाव्या अध्यायातील देवाच्या क्रोधाच्या सात वाट्यांच्या स्थानाशी आणि परिणामांशी समांतर आहेत. याहून अधिक थेट संबंध म्हणून, तुताऱ्यांचे न्यायनिर्णय थेट पीडा असेच संबोधिले गेले आहेत.

आणि या पीडांनी जे मारले गेले नाहीत असे उरलेले मनुष्य, त्यांनी आपल्या हातांच्या कर्मांविषयी पश्चात्ताप केला नाही, म्हणजे त्यांनी भुते, तसेच सोन्याच्या, रुप्याच्या, पितळेच्या, दगडाच्या व लाकडाच्या मूर्ती यांची उपासना करू नये; ज्या ना पाहू शकतात, ना ऐकू शकतात, ना चालू शकतात. प्रकटीकरण 9:20.

सातव्या मुद्रेचे उघडणे हे कृपाकाळाच्या समाप्तीची निकटता या संदर्भात जाणीवपूर्वक मांडलेले आहे. सातवी मुद्रा ही त्या सात गर्जनांनी “उच्चारलेल्या” गोष्टीची दुसरी साक्ष दर्शविते, जी योहानाला आणि पौलालाही लिहिण्यास मनाई करण्यात आली होती.

आणि त्याने सिंह गर्जतो तसा मोठ्या आवाजाने आरोळी ठोकली; आणि त्याने आरोळी ठोकली तेव्हा सात मेघगर्जनांनी आपापले आवाज उच्चारले. आणि त्या सात मेघगर्जनांनी आपापले आवाज उच्चारले तेव्हा मी लिहिण्यास निघालो होतो; आणि मी स्वर्गातून एक आवाज मला असे म्हणताना ऐकला, “जे सात मेघगर्जनांनी उच्चारले आहे ते सीलबंद कर, आणि ते लिहू नकोस.” प्रकटीकरण 10:3, 4.

सात मेघगर्जनांनी जे “उच्चारले” होते ते मुद्रांकित करण्यात आले, आणि बाविसाव्या अध्यायात, प्रकटीकरणाच्या पुस्तकात जी भविष्यवाणी मुद्रांकित करण्यात आली होती ती उघडण्यात येणार होती; आणि सातव्या मुद्रेप्रमाणेच, कृपाकाल समाप्त होण्याच्या अगोदरच ती उघडण्यात येणार होती.

सिस्टर व्हाइट असे ओळखून देतात की सात मेघगर्जनांनी “उच्चारलेले” जे सीलबंद करून ठेवण्यात आले, ते त्याच कृतीचे द्योतक होते जी यहूदाच्या कुळातील सिंहाने केली, जेव्हा त्याने दानिएलाला त्याचे पुस्तक अंतकाळापर्यंत सीलबंद करून ठेवण्याची आज्ञा केली. दानिएल आणि प्रकटीकरण ही पुस्तके प्रत्यक्षात एकच पुस्तक आहेत; आणि प्रकटीकरणामध्ये येशूचे प्रतिनिधित्व यहूदाच्या कुळातील सिंह म्हणून केलेले आहे, जेव्हा तो सात मोहोरांनी सीलबंद केलेले पुस्तक उघडतो; म्हणून यहूदाच्या कुळातील सिंह हाच तो होता, ज्याने दानिएलालाही त्याचे पुस्तक अंतकाळापर्यंत सीलबंद करून ठेवण्याची आज्ञा केली. यहूदाच्या कुळातील सिंह हाच तो आहे जो आपल्या वचनावर मोहोर घालतो आणि ती मोहोर काढतो, कारण तोच वचन आहे.

“या सात मेघगर्जनांनी आपले स्वर उच्चारल्यानंतर, दानिएलाला लहान पुस्तकाविषयी जशी आज्ञा देण्यात आली होती, तशीच आज्ञा योहानाला येते: ‘सात मेघगर्जनांनी जे उच्चारले ते गोष्टी सीलबंद कर.’” The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

दानिएल आणि प्रकटीकरण या ग्रंथांतील अंतर्गत पुरावे हे ओळख करून देतात की सातव्या मुद्रेचे उघडणे, सात गर्जनांनी उच्चारलेल्या गोष्टींच्या उघडकीस येण्याचा दुसरा साक्षीदार आहे. दानिएलच्या ग्रंथाचे उघडणे आणि सात मुद्रांनी बंदिस्त केलेल्या ग्रंथाचे उघडणे, या दोन्ही गोष्टी हे दर्शवितात की जेव्हा एखादा भविष्यवाणीचा संदेश उघडला जातो तेव्हा प्रकट होणारी सत्ये स्वभावतः क्रमिक असतात. म्हणूनच दानिएलचा ग्रंथ त्यास ज्ञानवृद्धी असे संबोधतो, आणि प्रकटीकरणाचा ग्रंथ एकामागून एक मुद्रा काढून टाकण्याच्या रूपाने त्याचे चित्रण करतो.

तो एक असा प्रकाश आहे, जो परिपूर्ण दिवसापर्यंत अधिकाधिक उजळत जातो.

परंतु न्यायींचा मार्ग तेजस्वी प्रकाशासारखा आहे, जो परिपूर्ण दिवसापर्यंत अधिकाधिक उजळत जातो. नीतिसूत्रे 4:18.

जेव्हा “सत्य” उघडले जाते, तेव्हा ते क्रमिक असते.

“जर देवाच्या प्राचीन लोकांना त्याने त्यांच्याशी दया व न्यायाने, सल्ला व ताडनाने केलेल्या व्यवहारांची वारंवार आठवण करून घेणे आवश्यक होते, तर त्याचप्रमाणे आपल्यालाही त्याच्या वचनात आपल्यापर्यंत पोहोचविलेल्या सत्यांचे चिंतन करणे तितकेच महत्त्वाचे आहे,—अशी सत्ये की, ज्यांचे पालन केले गेले, तर ती आपल्याला नम्रता, अधीनता आणि देवाच्या आज्ञापालनाकडे नेतील. आपण सत्याद्वारे पवित्र केले जावयाचे आहे. देवाचे वचन प्रत्येक युगासाठी विशेष सत्ये प्रस्तुत करते. भूतकाळात देवाने आपल्या लोकांशी केलेले व्यवहार आपण अत्यंत काळजीपूर्वक लक्षात घ्यावेत. ती आपल्याला शिकविण्यासाठी ज्याप्रकारे अभिप्रेत आहेत, ते धडे आपण शिकले पाहिजेत. परंतु आपण त्यांवरच समाधान मानून थांबू नये. देव आपल्या लोकांना पाऊलोपाऊल पुढे नेत आहे. सत्य प्रगतिशील आहे. मनापासून शोध करणारा मनुष्य स्वर्गातून प्रकाश सतत ग्रहण करीत राहील. सत्य काय आहे? हा आपला प्रश्न सदैव असला पाहिजे.” Signs of the Times, May

26, 1881.

जुलै २०२३ च्या अखेरीस, येशू ख्रिस्ताचे प्रकटीकरण उघडले जाऊ लागले.

सातव्या शिक्क्याप्रमाणेच, तसेच सात गडगडाटांच्या उच्चारांप्रमाणेही, येशू ख्रिस्ताचे प्रकटीकरण कृपाद्वार बंद होण्याच्या अगदी आधी उघड केले जाते. ते सातवा शिक्का काढून टाकणे आणि सात गडगडाट यांद्वारे दर्शविलेल्या त्याच संदेशाचा तिसरा साक्षी पुरविते. प्रकटीकरणाच्या पुस्तकातील त्या तीन प्रतिमा तीन साक्षी आहेत, आणि त्या एकत्र येऊन येशू ख्रिस्ताच्या प्रकटीकरणाचा संदेश तयार करतात. या तीन साक्षींचे उघड होणे प्रगतिशील आहे. त्याचे परिणामदेखील प्रगतिशील आहेत.

“देवाच्या नियमाचे पालन करणे हाच पवित्रीकरण आहे. आत्म्यातील या कार्याविषयी अनेकांच्या कल्पना चुकीच्या आहेत; परंतु येशूने प्रार्थना केली की त्याचे शिष्य सत्याद्वारे पवित्र केले जावोत, आणि पुढे असे जोडले, ‘तुझे वचन हेच सत्य आहे’ (John 17:17). पवित्रीकरण हे तत्क्षणी घडणारे नव्हे, तर क्रमशः चालणारे कार्य आहे, जसे आज्ञापालन अखंड असते. जोपर्यंत सैतान आपल्यावर त्याच्या प्रलोभनांचा मारा करीत राहतो, तोपर्यंत आत्मजिंकण्याची लढाई पुन्हा पुन्हा लढावी लागेल; परंतु आज्ञापालनाद्वारे सत्य आत्म्याला पवित्र करील. जे सत्याशी निष्ठावान असतात ते ख्रिस्ताच्या गुणांद्वारे, जीवनातील प्रत्येक बदलत्या परिस्थितीने ज्यामुळे त्यांच्या स्वभावातील दुर्बलतांना आकार दिला आहे, त्या सर्व स्वभावदुर्बलतांवर विजय मिळवतील.” Faith and Works, 85.

येशू ख्रिस्ताच्या प्रकटीकरणाच्या समजुतीचा प्रगतिशील विकास जुलै, 2023 च्या अखेरीस प्रकाशित होऊ लागला. त्या वेळी प्रकाशित होऊ लागलेल्या सत्यांच्या समजुतीची प्रक्रिया 18 जुलै, 2020 नंतर थोड्याच काळात सुरू झाली.

सातव्या मुद्रेच्या उघडकीस आणण्याच्या संदेशात ओळखलेले सत्य हे मध्यरात्रीच्या घोषणेच्या मार्गचिन्हास संबोधित करीत आहे. मिलराइट इतिहासातील मध्यरात्रीची घोषणा ही सत्याची एक प्रगतिशील उकल होती, आणि हा तथ्य सॅम्युअल स्नो यांच्या कार्याचा ऐतिहासिक आढावा घेऊन प्रदर्शित करता येतो. येशू तिसऱ्या देवदूताच्या हालचालीचे चित्रण पहिल्या देवदूताच्या हालचालीद्वारे करतो, कारण तो नेहमी शेवटाचे चित्रण आरंभाद्वारे करतो.

मध्यरात्रीच्या घोषणेचा संदेश घडविण्यासाठी एकत्र येणारी सत्ये म्हणजे देव कोण आहे याचे आकलन, आणि त्याचे चरित्र त्याच्या वचनात कसे प्रकट केले आहे याची समज. त्या सत्यांमध्ये त्या ऐतिहासिक प्रक्रियेचे अत्यंत सविस्तर वर्णन समाविष्ट आहे, जी प्रक्रिया अखेरीस मध्यरात्रीच्या घोषणेचा संदेश जाहीर करणारे पूर्ण करतील. सात मेघगर्जनांचा गुप्त इतिहासच त्या ऐतिहासिक प्रक्रियेची ओळख पटवितो. सातवा शिक्का हा त्या सविस्तर ऐतिहासिक प्रक्रियेचा एक भाग आहे, परंतु त्याचे प्रकटीकरण त्या कालखंडाकडे निर्देशित आहे जो मध्यरात्रीच्या घोषणेचा संदेश अंतिम रूप धारण करतो तेव्हा आरंभ होतो; अशा रीतीने एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या शिक्कामोर्तबाची पूर्तता केव्हा होते हे चिन्हित होते. सातव्या शिक्क्याचे क्रमिक उघडणे तेव्हा आरंभ होते जेव्हा मध्यरात्रीच्या घोषणेचा संदेश पूर्णपणे विकसित होतो, जसे 1844 च्या उन्हाळ्यातील एक्सेटर येथील शिबिरसभेने दर्शविले आहे. हे लेख तुम्हाला एक्सेटर येथील शिबिरसभेला येण्यासाठी दिलेले तुमचे वैयक्तिक निमंत्रण आहेत.

जेव्हा सातवे शिक्के उघडले जाते, तेव्हा वेदीवरील अग्नी पृथ्वीवर टाकला जातो, आणि तेथे “आवाज, गडगडाट, विजा आणि भूकंप” होतात. “आवाज” हा कर्णार्थ प्रतिनिधित्व करतो.

मोठ्याने हाका मार, मुळीच न आवर; आपला आवाज तुरईप्रमाणे उंच कर, आणि माझ्या लोकांना त्यांचा अपराध, व याकोबाच्या घराण्याला त्यांची पापे दाखव. यशया 58:1.

तुरईचा आवाज निकट येणाऱ्या न्यायाचा इशारा देणारा संदेश ओळख करून देतो. जेव्हा यशया देवाच्या लोकांना आपला आवाज तुरईसारखा उंच करावयास सांगतो, तेव्हा त्यांनी मोठ्याने “आक्रोश” करावयाचा असतो. रविवारच्या कायद्याच्या भूकंपाच्या समयाच्या अगदी आधी मध्यरात्रीच्या आक्रोशाचा संदेश उघड केला जातो. लवकरच येऊ घातलेल्या रविवारच्या कायद्याच्या अगदी आधी उघड केला जाणारा मध्यरात्रीच्या आक्रोशाचा संदेश, मोठ्या

आक्रोशात फुगत जातो. जेव्हा यशया म्हणतो, “मोठ्याने आक्रोश कर,” तेव्हा तो तिसऱ्या देवदूताच्या मोठ्या आक्रोशाच्या संयोगाचा निर्देश करीत आहे; तोच मध्यरात्रीच्या आक्रोशाच्या संदेशाला सामील होणारा दुसरा आवाज आहे. मोठा मध्यरात्रीचा आक्रोशाचा संदेश हा सातव्या तुरईचा इशारा आहे, जो तिसरे हाय आहे. देवाच्या लोकांनी हे समजले पाहिजे की, जेव्हा त्या तुरईचा संदेश फुंकला जातो, तेव्हा ते त्यांच्या परीक्षेच्या काळाच्या अंतिम क्षणांत असतात. म्हणून यशयाची आज्ञा ही परीक्षाकाळाच्या समाप्तीसाठी तयार होण्याचा इशारा आहे, असा इशारा की इस्लामच्या तिसऱ्या हायचा तुरई-न्याय देवाच्या शब्दाचा नकार केल्याबद्दल संयुक्त संस्थानांवर आदळणार आहे. रविवारच्या कायद्याच्या वेळी, प्रकटीकरण अठराव्या अध्यायातील दोन “आवाजां” पैकी पहिला असलेला मध्यरात्रीचा आक्रोश, मोठ्या आक्रोशात फुगतो. जसे देवाची इतर मुले, जी अद्याप बाबेलमध्ये आहेत, बाहेर बोलावली जातात.

“या काळासाठीचे सत्य, म्हणजे तिसऱ्या देवदूताचा संदेश, मोठ्या आवाजाने घोषित केला गेला पाहिजे, याचा अर्थ असा की, आपण त्या महान अंतिम परीक्षेजवळ जात असताना तो वाढत्या सामर्थ्याने घोषित केला गेला पाहिजे.” The 1888 Materials, 710.

तिसऱ्या देवदूताच्या “मोठ्या आक्रोशाच्या” “वाढत्या सामर्थ्याचे” प्रतीक सीनाय येथे दिसून आले, जेव्हा दहा आज्ञा स्वतः यहोवाने घोषित केल्या. त्या प्रसंगात पर्वत हादरला आणि धुराने व्यापून गेला तसतसे रणशिंगाचा नाद अधिकाधिक प्रबळ होत गेला. भय इतके महान होते की मोशेलाही अत्यंत थरथर कापावे लागले. तेव्हा लोकांनी भीतीने आपले “स्वर” उंचावले आणि देवाचा “स्वर” पुन्हा घुमू नये अशी विनंती केली.

आणि तुतारीचा नाद, आणि शब्दांचा आवाज; तो आवाज ज्यांनी ऐकला त्यांनी विनवणी केली की तो शब्द त्यांना आणखी बोलला जाऊ नये: (कारण जे आज्ञापिले होते ते ते सहन करू शकत नव्हते, आणि जर एखादा पशूसुद्धा त्या पर्वताला स्पर्श करील, तर त्याला दगडांनी ठार मारले जाईल, किंवा भाल्याने भोसकले जाईल: आणि ते दृश्य इतके भयंकर होते की मोशे म्हणाला, मी अत्यंत भयभीत झालो आहे आणि थरथरत आहे:). इब्री 12:19-21.

“त्यांनी” “ऐकलेला” “आवाज” हा तिसऱ्या देवदूताच्या इशाराच्या संदेशाच्या “आवाजाचे” प्रतिनिधित्व करतो. भयप्रद क्लेशात त्यांनी आपल्या स्वतःच्या “आवाजांनी” प्रतिसाद दिला. रविवारच्या कायद्याच्या वेळीचे आवाजही तेल मागणाऱ्या मूर्ख कुमारींनी दर्शविले आहेत, आणि शहाण्या कुमारींचे आवाज त्यांना स्वतःसाठी जाऊन विकत घेण्यास सांगतात. मानवी कृपाकाळाच्या समाप्तीला, जसे रविवारच्या कायद्याच्या वेळी मूर्ख अॅडव्हेंटिस्ट कुमारी ओळखतात तसेच आपण हरवले गेलो आहोत हे ओळखणाऱ्यांचे “आवाज” खडकांनी व पर्वतांनी आमच्यावर कोसळावे अशी आर्त हाक मारतात. रविवारचा कायदा सीनै पर्वतावर व्यवस्था देण्यात आली त्याद्वारे प्रतिरूपित केला आहे.

“त्या गंभीर प्रसंगी प्रकट झालेल्या दैवी सामर्थ्याच्या अद्भुत प्रकटीकरणामुळे,—गूढ तुतारीचे निनाद अधिकाधिक प्रबळ व अधिक भयंकर होत जाणे, प्रत्येक पर्वताच्या उतारावरून घुमणारे मेघगर्जनांचे कडकडाट, कठोर व गंभीर शिखरांना प्रकाशित करणारी विजेची चमक, आणि सिनायच्या शिखरावर मेघ, वादळ, आणि दाट अंधार यांच्या मध्यभागी भस्म करणाऱ्या अग्निसमान प्रकट झालेली देवाची महिमा,—यहोवाच्या उपस्थितीच्या या चिन्हांमुळे इस्राएलच्या हृदयांचे धैर्य भीतीने खचले, आणि संपूर्ण मंडळी ‘दूर उभी राहिली.’ अगदी मोशेही उद्गारला, ‘मी अतिशय भयभीत होऊन थरथरत आहे.’ मग परस्परांशी संघर्ष करणाऱ्या तत्त्वांच्या वरून यहोवाचा स्वर ऐकू आला; तो आपल्या नियमशास्त्रातील दहा आज्ञा सांगत होता.”

“देवाच्या महान आरशाने इस्राएलच्या लोकांसमोर त्यांची खरी स्थिती प्रकट केली तेव्हा, त्यांच्या आत्म्यांवर भयाचे प्रचंड ओझे आले. देवाच्या वचनांच्या भयंकर सामर्थ्याने त्यांच्या थरथरणाऱ्या देहांना सहन होण्यापलीकडे वाटले. त्यांनी मोशेला विनविले, ‘तू आमच्याशी बोल, आणि आम्ही ऐकू; पण देवाने आमच्याशी बोलू नये, नाहीतर आम्ही मरू.’ देवाचा महान नीतीनियम त्यांच्या समोर मांडला गेला तेव्हा, त्यांनी पूर्वी कधी नव्हे इतक्या स्पष्टपणे पापाचे घृणास्पद स्वरूप, आणि शुद्ध व पवित्र देवाच्या दृष्टीने स्वतःचा अपराध, ओळखला.” Signs of the Times, March 3, 1881.

जेव्हा वेदीवरील अग्नी पृथ्वीवर टाकला जातो, तेव्हा “आवाज, आणि मेघगर्जना, आणि विद्युल्लता, आणि भूकंप” होतात. “मेघगर्जना आणि विद्युल्लता” या देवाच्या न्यायनिर्णयांची प्रतीके आहेत. रविवारच्या कायद्याच्या वेळी, संयुक्त संस्थानांनी आपला “अधर्माचा पेला” पूर्णपणे भरलेला असेल, आणि “राष्ट्रीय धर्मत्यागानंतर राष्ट्रीय नाश होईल.” “अधर्माचा पेला” चौथ्या पिढीत परिपूर्ण होतो, कारण पृथ्वीवरील पशूच्या दोन्ही शिंगांची प्रगती वाढत्या बंडखोरीच्या चार पिढ्यांमधून होते. रविवारचा कायदा त्या बिंदूचे चिन्ह आहे जिथे देवाचे न्यायनिर्णय, जे “मेघगर्जना आणि विद्युल्लता” यांद्वारे दर्शविलेले आहेत, प्रकट केले जातात, आणि ते चौथ्या पिढीवर प्रगट केले जातात.

अमोरी लोकांविषयी परमेश्वर म्हणाला: ‘चौथ्या पिढीत ते पुन्हा येथे येतील; कारण अमोरींच्या अधर्माचे माप अद्याप भरलेले नाही.’ ही जात तिच्या मूर्तिपूजेमुळे आणि भ्रष्टतेमुळे विशेषपणे उठून दिसत असली, तरी तिच्या अधर्माचा प्याला अद्याप परिपूर्ण भरलेला नव्हता, आणि देव तिच्या संपूर्ण संहाराची आज्ञा देणार नव्हता. लोकांनी दैवी सामर्थ्य विशेष रीतीने प्रकट झालेले पाहावे, यासाठी की त्यांच्याजवळ कोणतेही निमित्त उरू नये. करुणामय सृष्टीकर्ता चौथ्या पिढीपर्यंत त्यांच्या अधर्माचा सहनशीलतेने भार वहावयास इच्छुक होता. त्यानंतर, जर काहीही सुधारणा दिसून आली नाही, तर त्यांच्यावर त्याचे न्यायनिवाडे येऊन पडणार होते.

“अचूक अचूकतेने अनंत परमेश्वर अजूनही सर्व राष्ट्रांशी हिशेब ठेवतो. त्याची दया पश्चात्तापाच्या आवाहनांसह अर्पिली जात असताना, हा हिशेब उघडाच राहिल; परंतु जेव्हा आकडे देवाने निश्चित केलेल्या एका विशिष्ट मर्यादेपर्यंत पोहोचतील, तेव्हा त्याच्या क्रोधाच्या सेवाकार्याची सुरुवात होते. हिशेब बंद होतो. दैवी सहनशीलता संपते. त्यांच्या वतीने दयेची आणखी विनवणी राहणार नाही.” Testimonies, volume 5, 208.

सिस्टर व्हाइट रविवारच्या कायद्यापासून आरंभ होणाऱ्या न्यायनिर्णयांना “देवाचे विध्वंसक न्यायनिर्णय” असे ओळखतात. त्या शिकवितात की मूर्ख लाओदीकीय अॅडव्हेंटिस्टांसाठी, ज्यांना मध्यरात्रीच्या संकटकाळासाठी तयारी करण्याची संधी होती, परंतु त्यांनी तसे करण्यास नकार दिला होता, आता फार उशीर झालेला आहे. मूर्ख कुमारिकांसाठी विध्वंसक न्यायनिर्णयांचा तो काळ, ज्यांनी अद्याप सत्य ऐकले नव्हते त्यांच्यासाठी, “कृपेचा काळ” आहे.

“अरे, लोकांनी त्यांच्या भेटीची वेळ ओळखली असती तर किती बरे झाले असते! असे बरेच जण आहेत की ज्यांनी अद्याप या काळासाठीची परीक्षेची सत्यता ऐकलेली नाही. असे बरेच जण आहेत ज्यांच्याशी देवाचा आत्मा संघर्ष करीत आहे. देवाच्या विनाशकारी न्यायनिवाड्यांची वेळ ही त्यांच्यासाठी दयेची वेळ आहे, ज्यांना सत्य काय आहे हे शिकण्याची संधी मिळालेली नाही. प्रभु त्यांच्याकडे कोमलतेने पाहिल. त्याचे दयाळू हृदय स्पर्शिले गेले आहे; त्याचा हात अद्याप तारण्यासाठी पुढेच पसरलेला आहे, तर जे आत येण्यास तयार नव्हते त्यांच्यासाठी दार बंद झाले आहे.” Testimonies, volume 9, 97.

जेव्हा सातवे मुद्रांक उघडले जाते, तेव्हा “आवाज, आणि मेघगर्जना, आणि विजा, आणि भूकंप” होतो. प्रकटीकरण अकरामधील “भूकंप” ज्यावेळी प्रथम पूर्ण झाला तो “काळ” फ्रेंच राज्यक्रांतीचा होता, आणि त्या “काळा”ची परिपूर्ण पूर्तता लवकरच येणाऱ्या रविवारच्या कायद्याच्या वेळी “पृथ्वी” पशूच्या “कंपना”मध्ये होते. त्या “काळात” सातवे मुद्रांक पूर्णपणे उघडले जाते. क्रूस हा रविवारच्या कायद्याचा प्रतिरूप आहे, आणि क्रूसावर एक मोठा भूकंप झाला होता.

येशूने पुन्हा मोठ्या आवाजाने हाक मारून आपला प्राण सोडला. आणि पाहा, मंदिराचा पडदा वरपासून खालपर्यंत दोन तुकडे झाला; आणि पृथ्वी हादरली, व खडक फाटले. मत्तय 25:51.

क्रूसावर सैतानी राज्याचा पराभव झाला; तसेच ते रविवारच्या कायद्याच्या वेळीही होईल.

“ख्रिस्ताने जे कार्य करण्यासाठी तो आला होता ते पूर्ण करेपर्यंत त्याने आपले जीवन अर्पण केले नाही; आणि आपल्या अखेरच्या श्वासाबरोबर तो उद्गारला, ‘ते पूर्ण झाले आहे.’ योहान 19:30. युद्ध जिंकले गेले होते. त्याच्या उजव्या हाताने आणि त्याच्या पवित्र भुजेने त्याला विजय प्राप्त करून दिला होता. विजेता म्हणून त्याने अनंत उंचीवर आपला ध्वज रोविला. देवदूतांमध्ये आनंद नव्हता काय? तारणाऱ्याच्या विजयात संपूर्ण स्वर्गाने जयघोष

केला. सैतान पराभूत झाला होता, आणि त्याला ठाऊक होते की त्याचे राज्य हरपले आहे.” द डिझायर ऑफ एजेस, 758.

कूसावरील भूकंप हा “सत्य” याचे प्रतीकात्मक दर्शन आहे, जे अल्फा आणि ओमेगा आहे. “सत्य” हे प्रारंभ, मध्य आणि अंत आहे; हा तो हिब्रू शब्द आहे जो हिब्रू वर्णमालेतील पहिले, तेरावे आणि शेवटचे अक्षर एकत्र आणून निर्माण करण्यात आला आहे. ख्रिस्त मरण पावला तेव्हा भूकंप झाला आणि मग त्याच्या पुनरुत्थानाच्या वेळी आणखी एक भूकंप झाला. कूसावर प्रथम एक भूकंप झाला, त्यानंतर कबर, आणि मग त्याच्या पुनरुत्थानाच्या वेळी भूकंप झाला. या दोन्ही भूकंपांच्या वेळी कबरी उघडल्या गेल्या.

“येशू कूसावर लटकत असताना, ‘पूर्ण झाले आहे’ असे मोठ्याने म्हणाला, तेव्हा खडक फाटले, पृथ्वी हलली, आणि काही कबर उघडल्या गेल्या. तो मृत्यू आणि कबर यांवर विजयी होऊन उठला तेव्हा, पृथ्वी डळमळत होती आणि त्या पवित्र स्थळाभोवती स्वर्गाचे तेज प्रकट झाले होते; त्याच्या हाकेला आज्ञाधारक ठरलेले पुष्कळ नीतिमान मृत लोक तो उठला होता याचे साक्षीदार म्हणून बाहेर आले. ते अनुग्रहप्राप्त, उठविलेले संत गौरवशाली अवस्थेत बाहेर आले. ते सृष्टीपासून अगदी ख्रिस्ताच्या दिवसांपर्यंत प्रत्येक युगातील निवडलेले आणि पवित्र जन होते. अशा प्रकारे, यहुदी नेते ख्रिस्ताच्या पुनरुत्थानाची वस्तुस्थिती लपविण्याचा प्रयत्न करीत असताना, देवाने त्यांच्या कबरांतून एक समूह उठवून आणण्याचे निवडले, जेणेकरून ते येशू उठला होता याची साक्ष देतील आणि त्याच्या गौरवाची घोषणा करतील.” Early Writings, 184.

पहिल्या भूकंपाच्या वेळी कबरी उघडल्या गेल्या, आणि शेवटच्या भूकंपाच्या वेळी ख्रिस्ताची कबर उघडली गेली. प्रकटीकरण अकरा मध्ये, दोन साक्षीदार भूकंपाच्या त्याच घटकेत त्यांच्या कबरींतून बाहेर येतात. भूकंप म्हणजे रविवारचा कायदा होय, ज्याचा प्रतिरूप कूसामध्ये दाखविला आहे. म्हणून रविवारच्या कायद्याच्या घटकेत दोन पुनरुत्थाने होणार आहेत. पहिले त्या एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या जन्माचे प्रतिनिधित्व करते, जो स्त्रीला प्रसववेदना सुरू होण्यापूर्वी घडतो; दुसरे तिच्या प्रसववेदनांच्या काळात घडते. प्रकटीकरण बारा मधील स्त्री प्रथम लोखंडी दंडाने राष्ट्रांवर राज्य करावयाच्या पुरुष-अपत्याला, कोणत्याही प्रसववेदनांशिवाय, जन्म देते. नंतर रविवारच्या कायद्याच्या वेळी तिच्या प्रसववेदना सुरू होतात आणि ती दुसऱ्या अपत्याला जन्म देते. प्रथम, ती एलियाला जन्म देते, आणि शेवटी ती मोशेला जन्म देते. रविवारचा कायदा हा प्रकटीकरण सात मधील जुळ्या मुलांच्या पुनरुत्थानाची घटका आहे.

रविवारच्या कायद्याच्या वेळी सातवा शिक्का पूर्णपणे उघडला जातो, तेव्हा अर्धा तास स्वर्गात शांतता असते.

“परंतु देव आपल्या पुत्राबरोबर दुःख भोगत होता. देवदूतांनी तारणाऱ्याची वेदना पाहिली. त्यांनी आपल्या प्रभूला सैतानी शक्तींच्या सैन्यांनी वेढलेला पाहिले; त्याचे स्वरूप थरकाप उडविणाऱ्या, गूढ भयाने दडपून गेलेले होते. स्वर्गात शांतता होती. कोणत्याही वीणेचा स्पर्श झाला नाही. जर मर्त्य मानवांनी देवदूतांच्या सैन्याचा तो विस्मय पाहिला असता—जेव्हा ते निःशब्द शोकात पित्याने आपल्या प्रिय पुत्रापासून प्रकाश, प्रेम आणि गौरवाचे किरण विलग करताना पाहत होते—तर पाप त्याच्या दृष्टीने किती घृणास्पद आहे, हे त्यांना अधिक चांगल्या प्रकारे समजले असते.” The Desire of Ages, 693.

भूकंपाच्या तासातील पहिला अर्धा तास हा त्या दोन साक्षीदारांच्या पहिल्या जन्माचे किंवा पुनरुत्थानाचे प्रतिनिधित्व करतो. त्या अर्ध्या तासात ते दोन साक्षीदार मुद्रांकित केले जातात. रविवारच्या नियमाच्या आधीच त्यांना मुद्रांकित केले गेले पाहिजे, कारण उर्वरित अर्ध्या तासादरम्यान तेच ते ध्वजचिन्ह आहेत, जे दुसऱ्या लेकराला कबरेतून बाहेर बोलावते. दुसरे लेकरू केवळ रविवारच्या नियमाच्या संकटातील वेदनांदरम्यान देवाचा शिक्का असलेले पुरुष व स्त्रिया पाहूनच जिवंत केले जाऊ शकते.

“पवित्र आत्म्याचे कार्य म्हणजे जगाला पापाविषयी, धार्मिकतेविषयी आणि न्यायाविषयी दोषी ठरविणे होय. जे सत्यावर विश्वास ठेवतात ते सत्याद्वारे पवित्र केले गेलेले असून, उच्च आणि पवित्र तत्वांनुसार आचरण करीत आहेत, आणि देवाच्या आज्ञा पाळणारे व त्या आपल्या पायांखाली तुडविणारे यांच्यामधील विभाजनाची रेषा

उच्च, उदात्त अर्थाने दाखवित आहेत, हे पाहूनच जगाला इशारा दिला जाऊ शकतो. आत्म्याचे पवित्रीकरण देवाची मुद्रा धारण करणारे आणि बनावट विश्रांतीचा दिवस पाळणारे यांच्यातील भेद ठळकपणे दर्शविते. जेव्हा परीक्षा येईल, तेव्हा पशूची खूण काय आहे हे स्पष्टपणे प्रकट होईल. ती म्हणजे रविवार पाळणे होय. ज्यांनी सत्य ऐकल्यानंतरही हा दिवस पवित्र मानणे चालू ठेवले आहे, ते काळ व नियम बदलण्याचा विचार करणाऱ्या पापपुरुषाची छाप धारण करतात.” Bible Training School, December 1, 1903.

स्त्रीची पहिली संतती म्हणजे प्रकटीकरणाच्या पुस्तकात प्रथमफळे म्हणून ओळखले गेलेले एक लक्ष चव्वेचाळीस हजार होय. ते त्या चिन्हाचे प्रतिनिधित्व करतात, जे रविवारीच्या कायद्याच्या लढाईतील संकट व संघर्षाच्या काळात दुसऱ्या कळपाने ओळखले पाहिजे. ते चिन्ह म्हणजे शब्बाथ होय, ज्याला एक लक्ष चव्वेचाळीस हजार त्या काळात दृढपणे उंच धरतात, जेव्हा तसे करणे कायद्याविरुद्ध असते. सिस्टर व्हाईट त्यांच्या ध्वजाला “Prince Emmanuel” चा “blood-stained banner” असे संबोधतात.

“दर्शनात मी दोन सैन्ये भयंकर संघर्षात गुंतलेली पाहिली. एका सैन्याचे नेतृत्व जगाच्या चिन्हांनी युक्त ध्वजांखाली होत होते; तर दुसऱ्याचे नेतृत्व राजकुमार इम्मानुएलच्या रक्तरंजित ध्वजाखाली होत होते. प्रभूच्या सैन्यातील तुकडी मागून तुकडी शत्रूपक्षात सामील होत असता, आणि शत्रूच्या रांगांतील जमात मागून जमात देवाच्या आज्ञा पाळणाऱ्या लोकांशी एकरूप होत असता, ध्वजामागून ध्वज धुळीत ओढला जात राहिला. आकाशमध्यातून उडणाऱ्या एका देवदूताने इम्मानुएलचा ध्वज अनेकांच्या हातांत दिला, तर एक सामर्थ्यवान सेनापती मोठ्या आवाजाने आक्रोश करीत म्हणाला: ‘रांगेत या. जे देवाच्या आज्ञांप्रती आणि ख्रिस्ताच्या साक्षीप्रती निष्ठावान आहेत त्यांनी आता आपले स्थान घ्यावे. त्यांच्यातून बाहेर पडा, आणि वेगळे व्हा, आणि अशुद्ध वस्तूंस स्पर्श करू नका, म्हणजे मी तुम्हाला स्वीकारेन, आणि तुमचा पिता होईन, आणि तुम्ही माझे पुत्र व कन्या व्हाल. ज्यांची इच्छा असेल त्यांनी सर्वांनी प्रभूच्या सहाय्यास या, पराक्रमीविरुद्ध प्रभूच्या सहाय्यास या.’” Testimonies, volume 8, 41.

रक्ताने माखलेला ध्वज हा देवाच्या दुसऱ्या कळपाने रविवारच्या कायद्याच्या संकटाच्या काळात पाहिला पाहिजे. हा ध्वज उगवत्या प्रकाशाप्रमाणे आहे, जो एकशे चव्वेचाळीस हजार जण वाहून नेतात. तो ध्वज रंगाने लाल आहे, कारण तो रक्ताने माखलेला ध्वज आहे. त्या ध्वजाचे प्रतिरूप यरीहोच्या युद्धात दाखविण्यात आले होते, जेव्हा राहाबने हेरांना स्वीकारले व त्यांचे संरक्षण केले, आणि नंतर आपल्या खिडकीतून किरमिजी दोरा बाहेर टाकून यहोशवाच्या सैन्यापुढे आपल्या अधीनतेची कबुली दिली. राहाब रविवारच्या कायद्याच्या संकटातील देवाच्या दुसऱ्या जन्मलेल्या संततीचे प्रतिनिधित्व करते, जी किरमिजी चिन्ह पाहते व स्वीकारते, आणि यहोशवाच्या सैन्याच्या आज्ञाधारकतेत येते. राहाबने वापरलेला तो किरमिजी दोरा, यहोशवाच्या सैन्यासाठी राहाबच्या घराण्याचा नाश करू नये, याचे चिन्ह होता.

राहाब ही त्या लोकांचे प्रतिनिधित्व करते जे रविवार कायद्याच्या संकटाच्या वेळी अजूनही बाबेलमध्ये आहेत; आणि योशवाची सेना ही एक लक्ष चव्वेचाळीस हजारांतील पहिलावानांची प्रतिनिधी आहे. किरमिजी दोरा हा देवाच्या सव्वाथचे प्रतीक आहे. किरमिजी दोरा हा गुप्तहेरांनी राहाबला दिलेला असा आदेश होता की, जर तिला देवाचे संरक्षण प्राप्त करावयाचे असेल, तर तिने त्याचे पालन केले पाहिजे.

पाहा, जेव्हा आम्ही या देशात येऊ, तेव्हा ज्या खिडकीतून तू आम्हांस खाली उतरविलेस त्या खिडकीत हा किरमिजी दोऱ्याचा धागा बांध; आणि तुझा पिता, तुझी माता, तुझे भाऊ, आणि तुझ्या पित्याचे सर्व घराणे, यांस तू आपल्या घरी एकत्र आण. यहोशवा 2:8.

बाबेलोनमध्ये अद्याप असलेल्यांनी पाहिला पाहिजे असा चिन्ह किरमिजी दोऱ्याद्वारे दर्शविला आहे; तो म्हणजे शब्बाथ, आणि तोच त्या जुळ्या दोघांतील भेदही ओळखून देतो. पहिला जन्मलेला जुळा म्हणजे एक लक्ष चव्वेचाळीस हजार; कारण त्यांच्या हातांत राजपुत्र इम्मानुएलचा रक्तरंजित ध्वज आहे.

आणि तो राष्ट्रांसाठी ध्वज उभारील, आणि इस्राएलच्या हृदयपार झालेल्यांना एकत्र जमवील, आणि पृथ्वीच्या चारही कोपऱ्यांतून यहुदाच्या विखुरलेल्यांना गोळा करील. एफ्राईमचा मत्सरही नाहीसा होईल, आणि यहुदाचे

विरोधक छाटून टाकले जातील; एफ्राईम यहूदाचा मत्सर करणार नाही, आणि यहूदा एफ्राईमाला त्रास देणार नाही. परंतु ते पश्चिमेकडे पलिष्ट्यांच्या खांद्यांवर झडप घालतील; ते मिळून पूर्वेकडील लोकांना लुटतील; ते एदोम व मोआब यांच्यावर आपला हात ठेवतील; आणि अम्मोनची मुले त्यांचे आज्ञापालन करतील. यशया 11:12-14.

पहिल्या जन्मलेल्या जुळ्याजवळ लाल चिन्ह आहे, म्हणजे पहिल्या जन्मलेल्या बालकाला दर्शविणारा तो लाल धागा होय. पहिला जन्मलेला जुळा जारह आहे, आणि दुसरा जन्मलेला फारेस आहे.

आणि तिच्या प्रसवकाळी असे झाले की, पाहा, तिच्या गर्भात जुळे होते. आणि ती प्रसव करीत असता, एकाने आपला हात बाहेर काढला; तेव्हा सुईणीने तो हात धरून त्यावर एक किरमिजी दोरा बांधला, आणि ती म्हणाली, हा पहिला बाहेर आला. पण असे झाले की, त्याने आपला हात परत ओढून घेतला, आणि पाहा, त्याचा भाऊ बाहेर आला; तेव्हा ती म्हणाली, तू हा भेद कसा करून बाहेर आलास? हा भेद तुझ्यावर असो; म्हणून त्याचे नाव फारेस ठेवण्यात आले. आणि नंतर त्याचा भाऊ बाहेर आला, ज्याच्या हातावर तो किरमिजी दोरा होता; आणि त्याचे नाव जारा ठेवण्यात आले. उत्पत्ति 38:27-30.

झाराह याचा अर्थ उगवता प्रकाश होय, आणि फारेझ याचा अर्थ फोडून बाहेर पडणे होय. जुळे फारेझ जेव्हा आपल्या जुळ्या भाऊ झाराहच्या हातावरील किरमिजी दोऱ्याच्या चिन्हाचा उगवता प्रकाश पाहतो, तेव्हा तो "फोडून बाहेर पडतो," म्हणजे बाबेलमधून बाहेर येतो. किरमिजी दोऱ्याच्या उगवत्या प्रकाशाची झाराहकडून झालेली ओळख शेवटी जन्मलेल्या जुळ्याचे पहिल्यांदा जन्मलेल्या जुळ्याप्रती अधीनत्व दर्शविते.

आणि ते पूर्वेकडून, पश्चिमेकडून, उत्तरेकडून आणि दक्षिणेकडून येतील, आणि देवाच्या राज्यात बसतील. आणि पाहा, जे शेवटचे आहेत ते पहिले होतील, आणि जे पहिले आहेत ते शेवटचे होतील. लूक 13:29, 30.

सात गडगडाटांचा गुप्त इतिहास तीन मार्गचिन्हे ओळखून देतो. पहिले आणि शेवटचे मार्गचिन्ह निराशाजनक आहेत. पहिल्या निराशेपासून मध्यरात्रीच्या घोषणेच्या संदेशापर्यंतचा काळ हा विलंबाचा काळ आहे. मध्यरात्रीच्या घोषणेपासून, जी दुसरी मार्गचिन्ह आहे, तो काळ मुद्रांकनाचा काळ आहे. जो काळ मुद्रांकनाचा काळ आहे, तो शेवटच्या निराशेवर समाप्त होतो.

सात गर्जनांचा गुप्त इतिहास तीन मार्गचिन्हे ओळखून देतो. पहिले आणि शेवटचे मार्गचिन्हे भूकंपाच्या वेळी कबरी उघडण्याची आहेत. पहिली कबर उघडण्यापासून ते मध्यरात्रीच्या आक्रोशाच्या संदेशापर्यंतचा कालावधी हा विलंबाचा काळ आहे. मध्यरात्रीचा आक्रोश, जो दुसरे मार्गचिन्ह आहे, येथून पुढील कालावधी हा शिक्का मारण्याचा काळ आहे. शिक्का मारण्याचा काळ असलेला हा कालावधी शेवटची कबर उघडल्यावर समाप्त होतो.

सात मेघगर्जनांच्या गुप्त इतिहासातील तीन पायऱ्यांचे हे दोन साक्षीदार ख्रिस्ताच्या मृत्यू व पुनरुत्थानाद्वारेही साक्ष देतात. कबरेचे पहिले उघडणे ख्रिस्ताच्या जलसमाधीतील बाप्तिस्म्याद्वारे प्रतीकात्मकरीत्या दर्शविले गेले, आणि शेवटची कबर म्हणजे क्रूस होय. ख्रिस्ताच्या बाप्तिस्म्यापासून ते क्रूसापर्यंत, ख्रिस्ताने आपला संदेश जाहीर केला; त्याने मध्यरात्रीच्या आरोळीचे प्रतिरूप दर्शविले. त्याने ती घोषणा एक हजार दोनशे साठ दिवसांत पूर्ण केली. क्रूसानंतर, आपल्या शिष्यांच्या व्यक्तीमत्त्वात, मध्यरात्रीच्या आरोळीचा संदेश स्तेफनाच्या मृत्यूपर्यंत एक हजार दोनशे साठ दिवस पुन्हा घोषित करण्यात आला.

प्रकटीकरणाच्या अकराव्या अध्यायातील ते दोन साक्षीदार बारा शंभर साठ दिवस मध्यरात्रीच्या आरोळीचा संदेश देण्यासाठी समर्थ करण्यात आले. त्यानंतर ते ठार मारले गेले, आणि बारा शंभर साठ दिवस रस्त्यांवर पडून राहिले, जोपर्यंत त्यांना पुन्हा जीवंत करण्यात आले नाही आणि समर्थ करण्यात आले नाही.

आपण पुढील लेखात या सत्यांचा शोध पुढेही चालू ठेवू.

"जोपर्यंत आत्म्याचे देवाकडे खरे परिवर्तन होत नाही; जोपर्यंत देवाचा जीवनदायी श्वास आत्म्याला आध्यात्मिक जीवनासाठी चेतना देत नाही; जोपर्यंत सत्याचा स्वीकार केल्याचा दावा करणारे स्वर्गोत्पन्न तत्त्वाने प्रेरित होत

नाहीत, तोपर्यंत ते त्या अविनाशी बीजापासून जन्मलेले नाहीत, जे सदैव जगते आणि टिकून राहते. जोपर्यंत ते ख्रिस्ताच्या नीतिमत्त्वावरच आपल्या एकमेव सुरक्षिततेप्रमाणे विश्वास ठेवत नाहीत; जोपर्यंत ते त्याच्या स्वभावाचे अनुकरण करीत नाहीत, त्याच्या आत्म्याने परिश्रम करीत नाहीत, तोपर्यंत ते नग्न आहेत; त्यांनी त्याच्या नीतिमत्त्वाचा झगा परिधान केलेला नाही. मेलेल्यांना अनेकदा जिवंत समजले जाते; कारण जे आपल्या स्वतःच्या कल्पनांनुसार ज्याला ते तारण म्हणतात ते साध्य करण्यासाठी कार्य करीत आहेत, त्यांच्यामध्ये देव स्वतःच्या उत्तम प्रसन्नतेनुसार इच्छाही उत्पन्न करीत नाही आणि कार्यही करवून घेत नाही.”

“या वर्गाचे प्रतीक यहेज्केलने दर्शनात पाहिलेल्या कोरड्या हाडांच्या दरीद्वारे योग्य रीतीने दर्शविले जाते.”
Review and Herald, January 17, 1893.